

saadanne ikke eksisterer, og jeg synes, det havde været rigtigere, om det ærede Medlem Hr. Stauning havde søgt saa hurtigt som muligt at rette paa det Punkt, han dér satte ind paa.

Paa nærværende Tidspunkt giver den Debat, der er ført, og den Redegørelse, den højtærede Minister har givet om Bankinspektør Halds Afskedigelse, os ikke Anledning til yderligere Bemærkninger.

Dahlgaard: Det radikale Venstre er fuldt ud enig i, at udelige og uegnede Embedsmænd af en Minister bør fjernes fra deres Embede. Det Spørgsmaal, der er rejst for det høje Ting i Dag, er nu dette: Var forhenværende Bankinspektør Hald en saadan udelig og uegnet Embedsmand? Har hans Embedsgerninger vist, at han var dette? Jeg tror, man først maa sige, at i Forholdet til de to Banker, Ministeren har taget som Grundlag for sin Anklage mod Bankinspektøren, har Tiden vist, at Bankinspektøren skønnede forkert paa forskellige Punkter, saaledes som i øvrigt tidligere Bankinspektører har skønnet forkert paa mange Punkter, hvor det har været endnu mere skæbnesvangert end i de Tilfælde, her er Tale om. Men det er jo ikke nok nu at afgøre, om Bankinspektøren har skønnet forkert. Spørgsmaalet er, om Forholdene laa saaledes paa det Tidspunkt, da han skønnede forkert, at man tør sige, at naar han skønnede saa meget forkert, maa det skyldes saadanne Mangler, en saadan Udelighed hos ham, at han ikke er egnet til at bestride sit Embede. Altsaa, man maa se Spørgsmaalet under den Synsvinkel, hvorledes Forholdene laa, da han skønnede, ikke paa Grundlag af, hvad vi alle ved nu. Stiller man Spørgsmaalet saaledes, saa har den højtærede Handelsminister jo for sit Vedkommende fældet sin Dom: Bankinspektøren er efter hans Opfattelse uegnet til at varetage sit Embede i Kraft af det Skøn, som han den Gang udøvede. Fra anden Side i vort Samfund udtales der noget andet; fra anden Side paastaas det, at Afskedigelsen er Udtryk for Vilkaarlighed, for Overgreb overfor en Embedsmand.

Jeg vil gerne have Lov at sige, at naar Folketingets Dom nu i Dag er æsket i denne Sag, da er Folketinget ikke i denne Sag stillet, som Tinget burde være stillet, Folketinget har som Grundlag for sin Dom det Anklagemateriale, som den højtærede Handelsminister har afgivet, men Tinget mangler, at den anden Part i Sagen har haft Lejlighed til under betryggende Former at belyse Sagen og forsvare sig. Og det maa man

erindre i denne Forbindelse, for det er jo Tjenestemandslovens Mening med Bestemmelserne i denne Lovs § 17, at der skal gives Rigsdagen denne Adgang til alsidig Bedømmelse af en eventuel Afskedigelse af en Embedsmand. Tjenestemandslovens § 17 siger herom, at en Tjenestemand ved Undersøgelse for tjenstlig Forseelse „har Ret til at lade føre Vidner og til efter endt Forhør og Vidneførsel at faa en Udskrift af den Protokol, som skal optages over det i Sagen passerede. Han kan medtage en Tillidsmand til at være Bisidder ved Forhør og yde Bistand ved Vidneførsel samt eventuelt senere ved Udfædigelse af skriftligt Indlæg“. Her er efter min Mening det svage Punkt i Ministerens Stilling. Hvorfor foreligger nemlig Sagen ikke saaledes belyst for det høje Folketing i dette Øjeblik? Fordi Ministeren siger, at han ikke har afskediget Bankinspektør Hald paa Grund af saadanne Tjenesteforseelser, som Tjenestemandslovens § 17 omhandler, men fordi Ministeren er utryg overfor Fremtiden med Bankinspektøren som Raadgiver. Derved afskærer Ministeren Bankinspektøren fra den Ret, der er tiltænkt ham, til at forsvare sig, og den Ret, der er tiltænkt Offentligheden til at faa Oplysninger til Bedømmelse af Ministerens Handling.

Men naar Ministeren siger, at han ikke har ønsket at afskedige Bankinspektøren for Tjenesteforseelse, lader dette sig efter min Mening ikke opretholde, thi det, Ministeren i Realiteten har afskediget Bankinspektør Hald for, er jo Embedsforseelse. Det fremgaar af hvert eneste Ord, den højtærede Minister har talt her i Tinget i Dag. Han har i sin Redegørelse her anklaget Bankinspektøren for en Række Undladelser, anklaget ham for at have overtraadt en Række Paabud i sin Embedsførelse. Den højtærede Minister siger saaledes, at Bankinspektøren ikke har sat sig i Forbindelse med Politimesteren i Faaborg, hvad der var hans Pligt; Ministeren siger, at han har undladt at foretage en nærmere Prøvelse af de store Engagementer, hvad der var hans Embedspligt; han siger, at Bankinspektøren har undladt at undersøge, om der virkelig har foreligget et Bud paa et af de andre Engagementer, hvad der var hans Pligt at undersøge; han siger, at Bankinspektøren har billiget Transaktionen med de 60 000 Kr. vedrørende Bankens Regnskabsaflægelse, hvad der var uforsvarligt, han har billiget Engagementernes Opskrivning, hvad der ligeledes var uforsvarligt; Bankinspektøren er ikke gaaet til Bunds i sine Undersøgelser indenfor Andelsbanken, saaledes som det var hans Pligt, han har ikke i til-